

Brussel grootste winnaar Vlaamse vrijgevigheid - F.E.T. - 4 april 2006

Franstalige kopstukken willen een Franstalig front vormen dat meer geld en de uitbreiding van het Brussels Gewest nastreeft. Vlamingen moeten het hoofd koel houden en dit zakelijk benaderen, stelt HERMAN DEWEERDT.

Charles Picqué, de minister-president van het Brussels Gewest, vindt dat Vlaanderen de economische dynamiek van Brussel onderschat. Hij liet de economische meerwaarde van het gewest becijferen. 'Brussel is een belangrijke hefboom voor de andere gewesten. Om die functie te vervullen is meer geld nodig', zegt Picqué ('Brussel bereidt staatshervorming 2007', De Tijd, 9 maart 2006).

Het is tijd om enkele gegevens op een rijtje te zetten:

- Via de sociale zekerheid stroomt 1,65 miljard euro van Vlaanderen naar Brussel. Dat betekent dat 33,6 procent van alle sociale voorzieningen die in het Brussels Gewest worden uitgekeerd, door de Vlamingen worden betaald. Zonder die Vlaamse overdracht zou iedere 'actieve' inwoner van het Brussels Gewest (al wie werkt en sociale zekerheid betaalt) 6.000 euro per jaar extra moeten betalen.
- Via de intresten op de staatsschuld is er een transfer van 1,11 miljard euro van Vlaanderen naar Brussel.
- Het voorgaande betekent dat voor elke inwoner van het Brussels Gewest de Vlamingen 2.783 euro betalen. Dat is meer dan voor ieder Waal.
- Via de financiering van Gewesten en Gemeenschappen is er geen transfer van Vlaanderen naar Brussel. Maar per inwoner krijgt het Brussels Gewest het meest: 4.114 euro of 41 procent meer dan een Vlaming.
- Via de federale begroting stroomt 400 miljoen euro van Brussel naar Wallonië. Een belangrijke oorzaak is het abnormaal hoge aantal ambtenaren in Wallonië. Als het Brussels Gewest geld nodig heeft, ligt het hier voor het rapen. En dat met enthousiaste steun van de Vlamingen.

Beu

In Brussel (en wellicht ook in Wallonië) is men de hierboven genoemde cijfers beu. Met welke andere cijfers pakt Picqué dan wel uit? We analyseren enkele van zijn uitspraken.

- 'Het bruto binnenlands product (BBP) per inwoner bedraagt in Brussel het dubbele van het nationaal gemiddelde'.

Het BBP geeft een aanduiding over de omvang van de economische activiteiten in een bepaald gebied. Dat product delen door het aantal inwoners leidt voor een klein gebied tot economische nonsens, omdat het in grote mate afhankelijk is van de pendelarbeid.

- 'Het Gewest draagt in zijn eentje de kosten van de wegen en transportmiddelen die de pendelaars naar Brussel brengen'.

In principe betalen de Gemeenten en Gewesten voor de wegen op hun grondgebied. Het Gewestelijke Express Net (GEN), dat Brussel als een ster met Vlaanderen (en Wallonië) moet verbinden, dient vooral om de toegang tot Brussel te vergemakkelijken, maar wordt in hoofdzaak door de Vlamingen betaald. Van de weeromstuit verhoogt het GEN de Franstalige druk op de Vlaamse rand. Als Vlaanderen niet investeert in toegangswegen naar Brussel, is dat Gewest van de buitenwereld afgesloten.

· 'De belastingvrijstelling voor gebouwen waarin administraties zijn ondergebracht, kost Brussel geld, terwijl heel België ervan profiteert'.

Dat zijn zelfs geen verdraaide feiten meer, maar leugens. Sinds 1988 krijgt Brussel een dotatie als compensatie voor de hoofdstedelijke functie. Nu bedraagt het jaarlijkse bedrag al meer dan 100 miljoen euro.

'Pendelaars betalen hun personenbelasting in hun woonplaats. Een deel van die belastinginkomsten zou moeten worden overgeheveld naar de plaats van tewerkstelling'.

Het is duidelijk dat al het voorgaande alleen maar diende om tot deze stelling te komen. Personenbelasting volgens woonplaats is een regel die geldt voor alle Belgen: ook voor Brusselaars die in Zaventem werken. Iedere gemeente probeert economische activiteiten aan te trekken, kennelijk omdat dat voordelen biedt. Het Brussels Gewest slaagt hier voortreffelijk in (in het verleden wel meer dan nu).

Zelfs als die economie steunt op pendelaars, zijn er indirect toch gunstige neveneffecten in de dienstensector of op de belasting op onroerende goederen en de gestegen waarde van gronden en huizen.

Als de grote economische activiteit in het Brussels Gewest geen voordelen biedt, kan Picqué misschien een deel van die activiteiten afstoten, bijvoorbeeld door een hogere belasting ter heffen op tewerkstelling of op onroerend goed. Zowel Vlaanderen als Wallonië zal die bedrijven met open armen ontvangen. Veel pendelaars en hun gezin zullen gelukkig zijn.

Conclusies

1. Het zijn de Vlamingen die de sociale voorzieningen in Brussel en in Wallonië betaalbaar maken. Zonder Vlaams transfergeld zouden Brussel (en Wallonië) al lang gedwongen zijn tot een ander beleid. Dat zou voor alle gewesten beter zijn geweest.
2. De armpjes en de beentjes van het Brussels Gewest zijn duidelijk te kort. Een dikke nek en een opgeblazen hoofd kunnen dat niet compenseren. Vlaanderen zou een nuttige partner kunnen zijn, maar de Brusselaars willen dat niet. Dat is hun recht. Ze moeten wel beseffen dat ze van de Vlamingen nu elk jaar 2.783 euro krijgen. Dat is uiteraard geen reden om zich te laten omkopen.
3. De Vlamingen moeten beseffen dat het Brussels Gewest geen interessante partij is. Men mag niet nog méér geld in Brussel laten verloren gaan. De enige doeltreffende houding is de transfers drastisch afbouwen.
4. Een deel van de personenbelasting overhevelen naar de plaats van tewerkstelling zou een strategische blunder zijn. Het begint met 0,1 procent en het stopt niet bij 10 procent. Het Brussels Gewest uitbreiden komt op hetzelfde neer. Geld is het enige wat hen interesseert.
5. Picqué belooft nog meer 'objectieve cijfers die de dynamische kracht van Brussel moeten onderstrepen'. We zijn benieuwd naar informatie over de criminaliteit, de vervuilingsgraad, het aantal faillissementen, de kostprijs van het ingewikkeld en inefficiënt kluwen van overheidsinstellingen en de mate waarin het Brussels Gewest een vreemd en Vlaamsvijandig gebied geworden is.

De auteur is medewerker van het kenniscentrum van de Vlaamse Volksbeweging.
Patrick Luysterman